

POL ‘DE LEEUW’

GAAT MET PENSIOEN

OP DE BABEL BIJ **DIRECTEUR POL VLAEMINCK**

Onze basisschool in Zedelgem De Leeuw wuift straks z'n directeur uit. Als kind van de streek zet Pol Vlaeminck na een lange carrière een punt achter z'n loopbaan. "Het sociale aspect en de spontaniteit van de kinderen zal ik enorm missen." Wij namen eveneens afscheid met een gesprek en een kopje koffie.

Dag Pol, de kerstvakantie zal voor jou dit jaar een speciale vakantie zijn. Na zeventien jaar directeurschap sla je de deuren van Basisschool Zedelgem De Leeuw definitief achter je dicht.

Pol: "Klopt, en het is zeker niet met slaande deuren. Het zal lastig worden voor mij. Het wordt zeker heel emotioneel. Het is niet alleen die zeventien jaar. Ik stapte hier ooit zelf de poort binnen als kleutertje bij juf Carine. Na verdere studies en een jaartje in het leger begon ik hier al snel les te geven. Achtenveertig jaar later kan ik dus wel zeggen dat dit 'mijn schooltje' is. Ik zal het missen."

Wat herinner je je nog van je allereerste dag als directeur?

Pol: "Dat ik er geleidelijk in gerold ben.

Peter Van de Moortel was toen al 25 jaar directeur in deze school. Hij kreeg de kans om halftijds bij het opleidingscentrum Eeckhout Academy te gaan werken. Er moest intern een oplossing gezocht worden. Ik zei meteen dat ik daar zelfs niet over zou nadenken. Ik stond te graag in mijn klas tussen de kinderen. 'Typisch iets voor jou dat je het zelfs niet overweegt', zei mijn vrouw Anja. Ik herinnerde me dat er nog blaadjes van een studiedag in m'n nachtkastje zaten waarop collega's iets over mij geschreven hadden. Ze benadrukten dat ik er toch wel kwaliteiten voor had. Dan ben ik me toch beginnen informeren en zo ging de bal aan het rollen. Gelukkig kon ik een tijdlang leren van de enorme expertise die Peter had. Een enorm cadeau voor mij."

"Ik stapte hier ooit zelf de poort binnen als kleutertje."

- Pol Vlaeminck

Wat was jouw aanpak als directeur precies?

Pol: "Ik wilde steeds een sociale directeur zijn die tussen de mensen stond. Daar stak ik dus ook inspanningen in. Ik stond elke ochtend trouw aan de schoolpoort om iedereen te begroeten. Ik bleef voorlezen in de klassen, kinderen mochten me 'meester Pol' blijven noemen ...

Zo was er het kleutertje Kato dat ooit eens zei: 'Wij hebben twee directeurs. Een echte en een gekke.' Ik werd de echte, maar bleef de gekke. Ik bleef me verkleeden als De Leeuw die voorlas, Urbanus, tijdens Halloween ... Het oudercomité mocht me alles vragen (lacht). Ooit kreeg ik een kaartje van een leerling die hier over de deur woonde: 'Je was als een echte schoolvader'. Van de 'gekke' tot een echte schoolvader, niet slecht toch?"

"Dit moet een warme school blijven. Nieuwe mensen geven vaak aan dat hier iets speciaals hangt. Warmte en openheid."

- Pol Vlaeminck

Zijn er grote mijlpalen die je nooit zal vergeten?

Pol: "De toetreding tot Scholengroep Sint-Rembert in 2016 was natuurlijk een grote stap. We waren wat bang om onze eigenheid te verliezen, maar dat is niet gebeurd. Als directeur is het een luxe om te kunnen rekenen op de hulp van de algemene ondersteunende diensten. De nieuwe inzichten in het onderwijs komen heel snel. De voorbije jaren zijn we heel veel met het leerplan ZILL bezig geweest. Samen met Katrien Delanghe en Els Vandaele, de voormalig coördinerende directeurs basisonderwijs, werkte ik een groot plan van aanpak uit voor de Zedelgemse scholen. Het was een fantastische samenwerking. Maar kijk, het is nog niet helemaal rond en het moet alweer anders. Dat is frustrerend. Ministers brengen hun nieuwe ideeën eerst in de pers, zonder duiding. Daarna raakt het pas op de werkvloer. Maar ondertussen is de toon wel gezet."

Hoe is het onderwijs veranderd sinds je beginperiode?

Pol: "Het is geen geheim dat er veel meer papierwerk en verplichtingen kwamen. Zaken die je moet ondergaan. Het lerarentekort voel je ook heel erg.

Ik zal wel blij zijn om van die beslommingen af te zijn. Ik ben nooit een manager geweest, eerder de man van het volk. Mijn opvolger, Toon Van Belleghem, zal op dat vlak een goede mix zijn. Ik wens hem het allerbeste toe!"

Mogen ze je nog bellen in de toekomst?

Pol: "Eerst en vooral wil ik een beetje rusten en bekomen. De onverwacht mindere doorlichting liet z'n sporen na. Het bleef malen in m'n hoofd. Ik zal geen klas meer overpakken, maar ze mogen me zeker nog bellen voor gastoptredens zoals voorlezen, begeleiding bij het fietsen, frietjes bakken op het frietfeestje ... Daarnaast ga ik veel wandelen, zorgen voor de kleinkinderen en werken in de tuin. Eindelijk zal er dan ook wat meer tijd zijn voor de mensen met een beperking die ik begeleid naar Club Brugge."

Wat hoop je na te laten hier in Zedelgem De Leeuw?

Pol: "Dit moet een warme school blijven. Nieuwe mensen geven vaak aan dat hier iets speciaals hangt. Warmte en openheid. Niet makkelijk voor een grote school met 400 leerlingen en meer dan 30 leerkrachten. Voor de Dag van de Leerkracht zorgde ik ervoor dat er, naast het geschenkje via de scholengroep, ook telkens een moment was om te klinken. Wie veel geeft, krijgt veel terug. Laat ons dat zo houden."

Wij zijn hier in elk geval ook warm ontvangen. Bedankt voor dit gesprek en je inspanningen van de voorbije jaren. We wensen je het allerbeste toe!